Год II. Аўторак 3 студня 1922 г. № 2 (10).

Хто за лепшую будучыну Беларусі, хто за лепшую долю сялянскага люду—галасуйце у Віленскі Сойм!

РАНІЦА

штодзенная, грамадзкая, палітычная і літэратурная газэта

АДРЕС РЕДАКЦЫІ і КАНТОРЫ
Вільня, Вострабрамская № 4, „Hotel Szlachecki" пак. № 2.
Рэдакцыя адчынена што дня, апрача сьвят, ад 11 да 1 і ад 5 да 7 гадз.

Цана нумару 20 марак.
Падпіска на 1 мес. . . 400 марак.
З перасылкай 1 „; . . 500 „
За граніцай ў два разы даражэй.

ЦАНА АБВЕСТАК:
За адзін радок звычайнага друку на 1 стр.—60 м.
ў тэксьце . . . . . . : 75 м.
за тэкстам . . . . 40 м.
Для шукаючых працы на 10 прац. таней.

Як будзе адбывацца галасаваньне.

Галасаваньне ў Віленскі Сойм адбудзецца 8 студня 1922 г. Пачынаецца ў 8 гадзіне на раніцы і без перарыва скончыцца ў 10 гадзіне веч.

Кожны выбаршчык і кожная выбаршчыца павінны на выбарчай картачцы ўпісаць толькі нумар выбарчага ліста, за каторы ён падае свой голас.

Гэты нумар можа быць друкаваны альбо пісаны. Ні якіх іншых надпісаў, альбо подпісаў рабіць на картачцы ня можна.

Галасаваньне будзе адбывацца гэтак:

Выбаршчык, уходзячы ў памяшчэньне, гдзе адбываюцца выбары, падходзіць да стала, за якім сядзіць выбарная камісія, і кажа сваё імя.

Па спраўцы, што гэтае імя ёсьць у выбарчых сьпісках, выбаршчыку дасца канвэрт, ён адходзе ў бок, укладае ў гэты канвэрт прынесяную з сабой выбарную картку і, заклеўшы, зьвяртаецца да стала і падае канвэрт старшыні камісіі, які апускае яго ў выбарную ўрну.

Тымчасам сябра камісіі ў выбарных сьпісках робіць адметку аб тым, што выбаршчык ужо падаў свой голас.

БЕЛАРУСЫ!

Вашыя выбарчыя сьпіскі, за якія усе мусіце галасаваць як адзін.

По Ашмянскаму вокругу
сьпісак № 6.

1. **Аляксюк Павал.**
2. Тарчэўскі Янка.
3. Карэнда Міхал.
4. Буткевіч Пётра.
5. Камароўскі Фэлікс.
6. Стрыга Аляксандар.
7. Субач Францык.
8. Ганусевіч Ігнат.
9. Родзька Андрэй.
10. Чыжэўская Мар'я.
11. Барчоўскі Язэп.
12. Семян Сьцяпан.

По Камайскаму вокругу.
сьпісак № 5

1. **Шышкоу Васіль.**
2. **Бэкіш Янка.**
3. Міхайлаў фядот.
4. Цьвілэнь Марцін.
5. Барсукоў Васіль.

Выбарчы Камісар
Адам Курыловіч.

Вільня 3 студня 1922 г.

Прыбліжаецца час выбараў да Віленскага Сойму, і мы цяперака павінны сказаць, што беларусы ўсіх напрамкаў, партыяў і поглядаў абавязкова павінны ісьці на выбары, каб пасласць у Сойм сваіх прадстаўнікоў, бо гэта адзін шлях, якім яны могуць бараніць свае нацыянальныя інтэрэсы, дабівацца лепшай дзеля сябе долі.

Ці мы можам у гэты час дабівацца сваіх правоў з аружжам у руках? Дзе ў нас тая ваенная сіла, якая-б магла гэта зрабіць?

Ці мы можам мець якую-кольвек надзею на тое, што нашы нацыянальна-палітычныя мэты будуць вырашаны Антантай, Лігай Народаў, Амэрыкай, ці кім іншым, якія амаль нічога ня ведаюць аб Беларусі, ня ведаюць яе граніцаў, ня ведаюць яе эканамічна - гаспадарскага становішча, яе першых жыцьцёвых патрэбаў? Што могуць зрабіць для нас тыя, для якіх яшчэ цяпер навет Польшча, шмат вялікшая ад Беларусі, дагэтуль зьяўляецца старым „Прывісьлянскім краям" з няведамым абшарам, няведамымі граніцамі?

Ласьня-ж, гісторыя апошніх часоў ня зьяўляецца лішнім довадам таго, што ўсе гэтыя Антанты і Лігі Народаў яшчэ нічога не зрабілі для так званых „малых народаў?

Адсюль выходзіць, што ня ў іх мы павінны шукаць для сябе помачы, бо яны нам яе ня дадуць.

А дзеля ўсяго гэтага мы гаворым, што адным шляхам нашае барацьбы, ёсьць шлях парлямэнтарный.

Толькі там, у Соўме, праўдзівыя сыны беларускага народа будуць праўдзівымі абаронцамі сваёй Бацькаўшчыны.

✦✦✦✦

ТЭЛЕГРАМЫ.

ХАРКАЎ. 1. XXI. (А. В.) Па прычыне недастачы, харчоў, камісарыят аправіацыі Савецкай Украіны вызначае вялікі спадак збору ад палавіны кастрычніка да гэтага часу. Да дня 20 сьнежня сабрана з цэлай Украіны ўсяго 57 мільёнаў пуд. збожжа.

МАСКВА. 1. 1. (А. В.). Бюджэт, Расейскай Фэдэрацыйнай Рэспублікі за час ад месяца студня да верасьня леташняга году зацьверджаны. Па прычыне такога бюджэту, даходы гаспадарства дасягаюць да 1 мільярда рублёў ў золаце, а выдаткаў больш як мільярд васемсот тысячаў.

МАСКВА 1.1. (А. В.). Лік галодных дзяцей ў Екатэрынаслаўскай губэрніі па афіцыяльным данным даходзіць да 45 тысячаў.

ХАРКАЎ 1. 1. (А. В.) Дня 26 сьнежня забіта ў Харкаве 15 асоб, завінавачаных у бандытызму і грабяжу.

ВАШЫНГТОН 1. 1. (А. В.) Конфэрэнцыя, апрочь Францыі прыняла пастанову аб аграніченьні ўмясьцімасьці ўсіх вайсковых караблёў, апроч лінейных і паветраных да 10 тысячаў тон.

ПАРЫЖ 2.1. (А. Б.) Француская ўрады і ангельскія зрабілі пастанову аб тым, што нямецкі ўрад мусіць у 1922 годзе зрабіць 4 тэрміны, к выплаце страт, па 125 мільёнаў марак у золаце. Тэрміны выплаты: 15 студня, лютага, красавіка і сакавіка.

— 2.1. (А. В.) Распачаліся тут рады конфэрэнцыі гаспадарчай. Францускія і ангельскія дзеячы апрацавалі плян адбудовы Эўропы, якім будуць прадстаўлены правы італьянскім уралам.

ЖЭНЕВА 2. 1. (А. В.) Ковенскі Урад зрабіў протэст у Радзе Лігі Народаў проці выбараў ў Віленскі Сойм.

БЭРЛІН 2. 1. (А. В.) У Нямеччыне зялезна-дарожная забастоўка захапіла навет бэрлінскую дырэкцыю, Норбунд-Эсен, Гагэн, а так сама і іншыя заходнія дырэкцыі.

Паміжнарадовая камісія зрабіла пастанову падаць інтэрвэнцыю ў справе забастоўкі, і даручыла дырэкцыям падаць ліст асоб. якім будзе забароняна працаваць на зялезнай дарозе.

✦✦✦✦

Скуль усе бярэцца.

(Гутарка двох сялян.)

Першы: Скуль гэта ўсё бярэцца?

Другі: Што, братка?

I А ўся гэтая лаянка, ў некаторых газэтах друкуецца, дый разам с тым, маніфэсты пішуцца, зямля і слабода раздаецца.!.

II. А-а! Дагадваюся. —Ты, мусіць хочаш спытаць аб тых, што беларускімі міністрамі і старшыням ўселякімі завуцца ды па заграніцах ездзяць і нашай сялянскай доляй таргуюць, а тутака сваіх агентаў панасылалі?

I. А-я й ня вэдаю... Ці-ж гэта яны?..

II. Хіба што яны... А то хто-ж балей...

I. Ну дык скажы-ж ты мне, чаго яны хочуць і чаго гэтак брыдка, нават горэй, як апошні лайдак, лаюцца?

II. Чаго яны хочуць?.. Ну ведама чаго—марачак.,. I нямецкіх, і остаў, ды й усё роўна якіх, хоць і савецкіх ім падавай, абы марачкі...

I. Дык як гэта? Мо і ўсякі захацеў бы гэтых самых марачак, як ты кажаш, але ці-ж іх толькі за тоя можна даставаць, каб лаяцца?

II. А чаму-ж не!? —Вось, прыкладам кажучы, калі Прануку Канцавому трэба збэсьціц Рыгора Сярэдняга, дык гэты Пранук, значыцца, з ахвотаю табе кварту паставіць, каб ты за яго гэтую прыкрую работу зрабіў...

I. Ага, разумею. Тутака, знакам тым, нейкім немцам ці маскалям, ходзіць аб тое, каб збэсьціць беларусаў, дык яны й панаймалі розных „міністараў" і „старшынь" дзеля гэтай работы...

II. Ну але-ж, але.

I. Ага... Разумею... Толькі, чакай... А яны, так сама беларусы?

II А як жа, праўду кажаш, толькі трэба казаць „тоже бѣлоруссы", а не таксама беларусы...

I. Ня разумею...

На тоя-ж яны і разлічаюць, што многія з нас у гэтых справах мала разумеюць... Ну я табе вытлумачу, дзеля прыкладу возьмем хаця-б першага лепшага „міністра" з ураду, так званай, „Беларускай Народнай Рэспублікі", ну хаця-б Цьвікевіча, ці Крычэўскага, ці Захарку, ці Валькoвіча. —Служылі сабе ўсе яны пры цары Мікалаі, хто чыноўнікам, хто пісарам, хто якім небудзь агентам... Елі хлеб з маслам і Бога за цара малілі. Але калі цара не стала, а да хлеба з маслам прывычка ў іх засталася, дык вось, ўсе яны прыйшлі да нас і сказалі: —Мы тоже бѣлоуссы. Мы хотім послужыть своей родінѣ вѣрой і правдой.,.

Іх прынялі, ведама, шкада людзей... Але бачым, тут пасулілі ім ткі сапраўды верныя прыслужнікі нямецкага і расейскага царызму, ня толькі хлеб з маслам, а яшчэ і добрую чарку на кожны дзень, і крыху марачак на дробныя выдаткі..

I. Каб яны, значыцца, прадаліся ім?

II. На што яны ім?. Яны хочуць каб тыя ды нас прадалі. Цябе, мяне і ўсіх, усю Беларусь.

I. Дык ты думаеш яны ткі і сапраўды патрапяць нас прадаць?

II. Патрапіць — непатрапяць, бо гэта ад нас залежыць. Мы ўжо добра пазналі смаку яд маскоўскага панаваньня цароў Мікалая і Троцкага і нямецкага Вільгельма — недачэканьне іх, не дамося больш у гэтыя капцюры!

I. Дык, знакам тым, выходзіць так, што «Сабака брэша — вецяр носіць», а нам трэба ісьці сваёю дарогаю дый годзі.

II. Толькі і ўсяго.

I. Дык значыць, 8 студзеня ідзеш на выбары?

II. Хіба, што так.

I. I падаеш свой голас за сьпісак № 6?

II. **Толькі за сьпісак № 6.**

I. I я так думаю, але бачыш, зьдзівіўся крыху: тут беларусы ідуць у Сойм, і выстаўляюць свой спісак, а другія, так сама беларусы, лаюцца, хоць ты абразы

Ашмянчукі! Памятуйце, што Вашы сыны Беларусы ідуць паспіску № 6, як адзін, галасуйце за іх!

вынось з хаты і крычаць няйдзеце на выбары, ня ідзеце... Цяпер я зразумеў, скуль гэта ўсё бярэцца і што гэтыя крыкуны-агэнты Пракулевічы і Якубецкія так сама беларусы, а як ты добра кажаш—„тоже беларуссы", падхфарбаваныя значыць.....

Ліст Сяляніна.

Беларус!

Падумай і скажы: чаму доля злая сьцеражэ цябе ўжо многа вякоў?

Чаму ўвесь час запямнялі і цяпер запямняюць твае і без таго цёмнае жыцьцё рожныя ворагі твае?

Чаму ты ня маеш таго, што маюць другія народы?

Чаму зямелька твая і горшая як у людзей і менш яе ў цябе як у другога?

Чаму дзеткі твае ня маюць школ? Чаму яны ня маюць магчымасьці, як дзеткі другіх людзей, асьветлянымі, адукаванымі?

Чаму, скажы Беларус, калі ты цяпер сам бярэшся да працы над папраўкай долі сваей, калі ты дажджэш таго дня, калі трэба будзе выбраць і паслаць у Сойм свайго прадстаўніка, каб тамака бараніць свае правы — дык чаму каля цябе, беларус, вьюнамі закруціліся рожныя радчыкі і дарадчыкі і як яны адсьмерці цябе ратуючы, шэпчуць табе: ня йдзі на выбары, ня йдзі?

Ці не таму, беларус доля твая злая, што далікатны ты і сам не бярэш ад жыцьця таго, што табе, як жывому чалавеку належыцца?

Ці ня дзеля таго трымалі цябе ворагі ў цемры, каб папацёмку лягчэй ім было цябе ашукваць? Каб лягчэй было панаваць над табою?

Ці не таму ня маеш ты таго, што мае ўсякі культурны чалавек, што твае дрэнныя суседзі, гонячы з цябе пот і кроў?

Змушалі цябе працаваць толькі на іх?

Ці не таму зямлі ў цябе мала і дрэнная яна, што за шмат яе ў другога і тваімі-ж рукамі, але для яго — добра выпрацавана?

Ці не таму дзеткі твае на беспрасьвет асуджаны, што ворагам тваім нявыгадна, калі ты, беларус, асьвету мець будзеш?

Ці не таму, падумай, беларус, перашкаджаюць табе направіць жыцьцё па усім гэтым пытаньням агенты тваіх ворагаў, што боязна ім, каб ня выпусьціць з рук такі скарб, як батрак — беларус, гаруе і нічога ня кажа.

Прышла пара сказаць:

Годзі! годзі вам юды прадажныя душушы апутваць народ. Годзі! Адступецеся! Мы ўсе белаурусы, як адзін, пойдзём на выбары ў Сойм каб мець у гэтай высокай ўстанове сваіх абаронцаў і заступнікаў перад усім сьветам. У тым німожа быць нічога благога, і сьмешна навет выглядае, калі гэтыя ўгоны, гэтыя агэнты маскалёў і немцаў, якім шкада пазбавіцца дармавых парабкоў, круцяцца каля нас і просяцца-моляцца, каб мы ня йшлі на выбары, каб не баранілі там голасна сваіх чалавечых праваў.

Годзі! Адыйдзецяся! Ня трэба здароваму зубоў загаварваць. Мы самі ведаем, што можа нашкодзіць, і што можа даць карысьць.

Вестні з Варшавы.

ВАРШАВА. 2.1. (А. В.) З 1 студня ня будзе істнаваць міністэрства апрavізацыі. Ліквідатарам дзеля гэтага вызначылі начальніка бюджэтнага аддзелу ў дэпартамэнту п. Лінку.

— Сягоньня рана да Варшавы зьвярнуўся міністар скарбу п. Міхальскі. Як паведамляе „Przehląd wieczorny", міністэр застаўся здаволены сваёй дарогай і пабытам у Кракаве, а асабліва тым, што канфэрэнцыя скарбова-бюджэтная ў Кракаве дала добрыя рэзуьтаты.

—2.1. (А.В.) Учора ў салі ратушы адбыўся вялікі мітынг-маніфэстацыя, як знак салідарнасьці сталіцы з Вільняй па прычыне прыбліжэньня выбараў ў Сойм.

— 2.1. (А. Е.) Згодна апошняга польска-гданскага распараджэньня, аплатная граніца паміж Гданскам і Польшчай будзе ў Тчэве.

Не ашукаеце!

Усім ворагам беларускага дзеяча П. Аляксюка ня пашкодзіць пазнаёміцца з тымі дакумэнтамі, якія сьведчаць аб вялікай папулярнасьці сярод сялян імені П. Аляксюка ня толькі на яго родзіне ў Ашмянскім павеце, але і ў іншых паветах Віленшчыны, ня кажучы ўжо аб Меншчыне і Горадзеншчыне, дзе ён так сама доўга і шчыра працаваў на карысьць нашай беларускай справы.

Вось, напрыклад, тэкст пратаколу, атрыманага з Вілейскага павету.

1. Мы ніжэй падпісаўшыся сяляне вёскі Путнікі Радашкоўскай гміны Вілейскага павету на агульнай зборцы гэтага 6 сьнежня даведаўшыся аб тым, што ў Вільні адбудзецца Беларускі з'езд пастанавілі паслаць дэлегатам сяляніна Мацея Асіповіча. Пры гэтым пастанавілі паслаць Беларускаму З'езду прывітаньне і грамадзянскаму беларускаму дзеячу П. Аляксюку шчырае дзякуй за адчыненьне беларускіх школ. У чым і падпісываемся 1921 г. 6 сьнежня. (Далей ідуць падпісы 31 гаспадара вёскі Путнікі).

2. 1921 года 4 сьнежня, мы ніжэй падпісаўшыся сяляне вёскі Вялікі Бор Краснасельскай гміны Вілейскага павету пастанавілі прасіць камітэт „Краёвай Сувязі" надрукаваць у беларускай газэце „Jednaść" шчырае прывітаньне беларускаму дзеячу пану П. Аляксюку, за якога беларускае сялянства стаіць і яму верыць, як свайму працаўніку, каторы адзін з'усіх беларусаў ідзець па самай праўдзівай дарозе ў чым і падпісываемся. (Далей ідуць падпісы 19 сялян).

3. 1921 г. 4 сьнежня мы ніжэй падпісаўшыся сяляне вёскі Сычавіч Радашкоўскай вол. Вялейскага павету на агульнай зборцы 4 г. м. пастанавілі паслаць на з'езд прадстаўнікоў Заходняй Беларусі дэлегатаў: Андрэя Рудзь, Юзя Трэцяка, Пятра Забарошка, Сьцяпана Рудзь і Сымона Абрамчыка, пры гэтым шчыра вітаем Беларускі З'езд і старога нашага беларускага дзеяча пана П. Аляксюка, якому наша беларускае сялянства шчыра верыць і дзякуець за беларускую школу. (Далей ідуць падпісы 39 гаспадароў).

Вось гэткія дакумэнты, засьведчаные солтысамі, дасылаюцца з усіх вуглоў Віленшчыны і з'яўляюцца праўдзівымі сьведкамі і той наглай няпраўды, якую пісалі Беларуска-нямецкія газэты па дырэктывам Віленскага Нацыянальнага Камітэту аб з'ездзе прадстаўнікоў Заходняй Беларусі і аб ініцыятары гэтага зьезду п. Аляксюка.

Але няпраўда і можа заўсёды выйдуць уверх. Мы пераканаты, што якія бы забегі і хітрыкі не рабілі беларускія здраднікі і адшчапенцы, як бы ня клапаціліся, усё роўна на гэты раз нашых беларускіх сялян яны не ашукаюць!

Сяляне ня пойдуць за імі, бо яны хочуць вясьці іх на новыя мукі, на новы зьдзек, у новую няволю.

Яны асьмеліліся ў сваіх прадажных часопісах надрукаваць ні бы то беларусы адмовіліся галасаваць у Віленскі Сойм.

Тымчасам Беларускі народ ніколі не даваў паўнамоцтваў гаварыць ад яго імені, і тым болей гаварыць тым людзям якіх ён навет ня ведае і з якімі ня мае нічога супольнага, як напрыклад „Віл. Бел. Нацыян. Камітэт.

Беларускі народ мае давера толькі да тых людзей, якіх ён добра ведае; якія працуюць не на свае кішэні — як гэта робяць супрапоўнікі Беларуска-нямецкіх газэт „Белар. Вед." і „Белар. Звон" — а на карысьць беларускай справы.

Беларускі сялянскі народ верыць толькі тым арганізацыям, якія ні разу не ашукалі і клічуць яго на пэўны шлях, гдзе ён знойдзе і свае нацыянальнае, як і сваю дзяржаўную ідэю ў злучнасьці з брацкай Польшчай, і добрае жыцьцё і лепшую долю.

Такія арганізацыі — Краёвая Сувязь на чале з п. Аляксюком, партыі „Зялёнага Дуба — Саюзьнікаў", канфэрэнцыя беспартыйных, хаўрус зашчыты Бацькаўшчыны. Яны не прададуць і не ашукаюць, бо яны стварыліся вольна, ў гадзіны бяды і нядолі народнай, працуюць дзеля народа і з народам і калі будзе патрэбна, жыцьцё свае аддадуць за родную зямельку.

Народ пачуцьцем сэрца свайго і здаровага вума зразумеў і кажа: „Брэшаце вы, адступнікі, здраднікі і ашуканцы! Беларускі народ пойдзе галасаваць ў Віленскі Сойм! Беларускі сялянскі народ пашле сваіх прадстаўнікоў, каб яны выявілі яго волю, каб увесь сьвет пачуў, чаго хоча беларускі народ!"

Так кажа народ і гэтыя жаданьні шчыра споўняць яго прадстаўнікі, якія ідуць па Аляксюкоўскаму вокругу па спіску Nr. 6.

Карэцкі.

Яна заве.

(Маленькі абразок).

У маім пакоі цёмна ў ім я толькі адзін.. а калісь, вось гэткімі самымі цёмнымі ночкамі, калі за вакном выў вецер, і кроплі дажджа грукацелі ў шыбу, я быў не адзін за мной была яна, а цяпер.

Цяпер я быў адзін...

Так сама за вакном завывае вецер, бьюцца ў шыбу кроплі дажджу, а чымсь шапацяць пачарнеўшыя лісьця на тапалі, што расьце проць маяго вакна... .

Калісь гэты самы, топаль бачыў мяне з ей бачыў наша шчасьце, і лісьця яго шапталі нам цудоўную казку, месяц сьвяціў ў наш пакойчык, гдзе мы сядзелі з ей...

Зоркі заглядалі да нас, і быццам сьмяяліся так весяла, радасна нашаму шчасьцю... а цяпер...

Цяпер няма месяца на небі, зоркі скавалі цёмныя хмары і лісьцьця на топалі шапочуць... аб чым?...

Жудасна робіцца мне..

Сэрцам я чую, што, аб сьмерці яны гавораць, да сьмерці завуць і кроплі дажджу гэтыя сьлёзы...

Чые?...

Вецяр сярдзіта завыў.

Пытаеш, чые, гэта сьлёзы яе! Яе, той, якую ты кахаеш. Чую я ў гэтым завываньні ветра: Яна там, далёка ад цябе „але сэрцэ яе разам з табой і думка яе тутака.

Я закрываю вочы...

Божа, як жудасна мне! Ось чую голас...

Гэта яна! Яна заве мяне...

Заве туды, гдзе ў муках, у чорным сырым склепі турмы...

Не больш не магу я тутака быць!

Трэба уцякаць, мігая як маланка думка... Але куды?...

Куды?..

А! я ведаю куды!

Туды да яе! Буду разам з ёй ўсе мукі нясьці, буду разам з ёй! Разам з ей пайду на сьмерць!

Ось сэрца перастала біцца ў грудзёх, і бачу я яе..

Яна стаіць на пропі мяне... У яе вачох сьлёзы страданьня гараць і рукі цягнуцца да мяне...

Яны маняць кінуцца ей ў абьяцьця...

Будзь разам са мной! Шэпчуць яе губы, і я чую гэтыя словы..

Моцна вецяр завыў, і рвануў пааканіцах часьцей застукалі кроплі дажджу...

Я ведаю, гэта сьлёзы яе...

Чуеш! далёкая, мая ненаглядная.. любая сэрцу і душы маей!—Чуеш? Я хутка буду з табой!

Дзяцігач.

Прад выбарамі у Камаях.

Прадвыбарная ліхарадка ў Камайскім вокругу ахвапіла ўсе партыі і палітычныя арганізацыі.

Агітацыя пропіў выбараў вядзецца страшэнная. Асабліва там інтэнсыўна працуюць літоўскія агенства і ксяндзы і агенты эсэраўскага ураду Ластоўскага.

Даецца заўважыць, што ў Камайскім вокругу брак, наагул агітацыі за выбары. Тлумачыцца гэта слабай камунікацыяй і кароткім прадвыбарчым тэрмінам.

У вокругу выстаўляюць 13 сьпіскаў, і жыхарам трудна арыентавацца, за каго галасаваць.

З польскіх партыяў найбольшы пасьпех мае партыя „Строніцтво Людовэ".

Мае вялікі пасьпех і беларускі сьпісак Nr. 5 выстаўлены цэнтральным беларускім камітэтам.

Эндэкі ня маюць ніякага ўплыву.

У большасьці, настрой ў жыхароў прыхільны да выбараў. З цікаўнасьцю чытаюцца ўсе беларускія адозвы і газэты.

Вестка аб тым, што ў Камаі прыедзе беларускі тэатр — зацікавіла камайцаў, і яны з нецярпеньнем чакаюць дня спэктаклю.

КАРЭСПАДЭНЦЫЯ

М. ЗАЛЕСЬСЕ. (Беніцкай вол., Ашмянскага пав.

27 сьнежня ў нашым районе паказалася новая беларуская газэта „Раніца". Звычайна новаю газэтаю дужа хто зацікавіўся, асабліва нашы сяляне, прыехаўшыя з ваколічных вёсак за таварам у каапэратыву „Самапомач", адчыненаю ў нас, дзякуючы стараньням Цэнтральнага Камітэту Краёвай Сувязі. Першы нумар газэты пераходзіў з рук ў рукі. Газэту чыталі вельмі ахвотна.—Сяляне нашай мяйсцовасьці — народ пераважна праваслаўны, і ім вельмі па душы прышлося чытаць газэту на сваёй роднай мове, а галоўным чынам, друкаваную зразумелымі для іх літарамі. Растлумачыўшы ім напрамак газэты, згоды з вынесенай рэзалюцыі Беларускім Зьездам у Вільні 11-12 сьнежня г. г., а так сама аб маючых быць выбарах у Віленскі Сойм, на якія мы павінны паслаць сваіх прадстаўнікоў-беларусаў. Сяляне загаманілі. Гаварылі, што галасы ў Віленскі Сойм будуць падаваць толькі за беларускі сьпісак № 6. Вялікая просьба да рэдакцыі аб высылцы газэты на адрас „Каапэратывы „Samapomač" у Залесьі кожны дзень хаця па 5 экз.—Дай Бог здароўя і доўгіх дзён працаўнікам газ. „Раніца" за іх адпаведную і карысную працу для Бацькаўшчыны.

29.XII.1922 г. Янка Касінскі.

Хто ня хоча кайданоў Маскоўшчыны - за Беларускі спісак у Сойм!

Рэдактар і Выдавец Вацлаў Адамовіч.

Друкарня „ДРУК", Субач, 2.